

Ποιος έκλεψε τα
Χρυστούγεννιάτικα
Σηκιά;

Εναγγελία Ξύρα

Πολος έκλεψε τα
Χρυστουγεννιάτικα
γλυκάς

Δεκέμβριος 2022

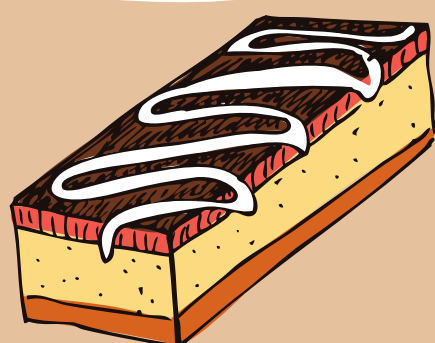
Μια φορά και μια μέρα πριν τα Χριστούγεννα σε ένα μικρό χωριό το χιόνι έπεφτε πυκνό πάνω στις σκεπές των σπιτιών, στα δέντρα και στον γκρίζο δρόμο. Μια γάτα με στραβή μυτούλα και υγρά πατουσάκια προσπαθούσε να προστατευτεί κάτω από ένα χαρτόκουτο, που για καλή της τύχη, ο αέρας είχε φέρει στον δρόμο της. Άνθρωποι περπατούσαν βιαστικοί είτε κρατώντας τσάντες με ψώνια και λιχουδιές είτε έχοντας τα χέρια τους μέσα στις τσέπες του παλτό τους για να μην κρυώνουν.

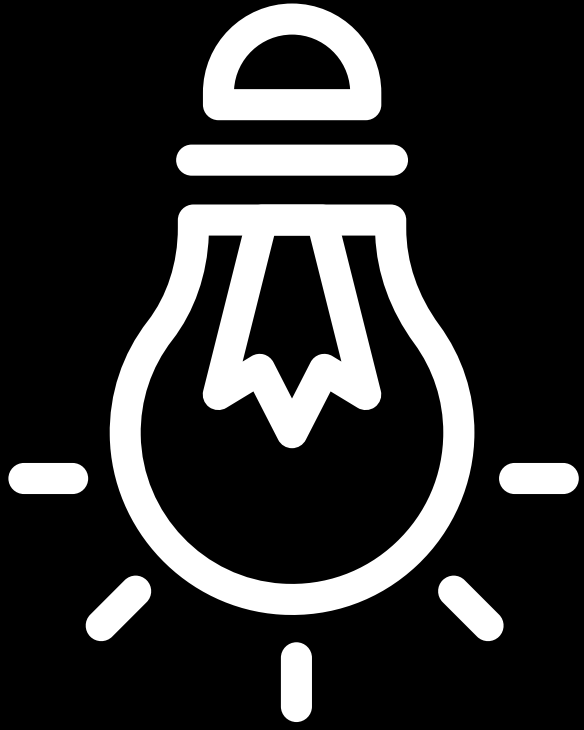

Ένας ηλικιωμένος άντρας με άσπρα μακριά χένια, που έμοιαζε πολύ με τον Άγιο Βασίλη, κρατούσε ένα μεγάλο βαρύ φτυάρι και πάσχιζε να καθαρίσει τους δρόμους από το λευκό χιόνι. Έμοιαζε πράγματι πολύ με τον Άγιο Βασίλη, όμως δεν είχε φουσκωτή κοιλίτσα, ούτε φορούσε κόκκινη στολή. Και το σημαντικότερο δεν είχε δικό του έλκηθρο ούτε και ταράνδους.

Έκανε πολύ κρύο εκείνη την νύχτα, μία νύχτα πριν τα Χριστούγεννα. Μέσα στα σπίτια των κατοίκων αυτού του χωριού τα τζάκια έκαιχαν από το πρωί και οι κουζίνες ήταν άνω κάτω. Οι κατσαρόλες είχαν κουραστεί από την πολύ δουλειά. Το ίδιο και οι μάγειρες όπως και οι μαχέρισσες, που όλη μέρα έφτιαχναν ασταμάτητα γλυκά και πολλές ακόμα νοστιμιές. Οι λιχουδιές των Χριστουγέννων, τα μελομακάρονα και οι κουραμπιέδες, καθόταν ήδη πάνω σε τεράστιες πιατέλες πασπαλισμένα με μέλι, σοκολάτα και κανέλα. Τα πάντα χύρω ήταν στολισμένα, τα γλυκά μοσχοβολούσαν, τα λαμπάκια στο δέντρο χόρευαν ευτυχισμένα και οι καρδιές των ανθρώπων ήταν ζεστές και χεμάτες με αγάπη. Όλα ήταν έτοιμα για τα Χριστούγεννα!

Όταν όμως έσβησαν όλα τα φώτα,
όταν οι πόρτες κλείδωσαν και οι
άνθρωποι βολεύτηκαν στα ζεστά τους
κρεβάτια για να ξεκουραστούν, τα
χλυκά εξαφανίστηκαν. Όλες οι πλατέλες
ήταν πια άδειες. Το μόνο που είχε
απομείνει ήταν μερικά ψυχουλάκια και
λίγη άχνη ζάχαρη.

Την άλλη μέρα το πρωί οι μάγειρες και οι μαχείρισσες τραβούσαν τα μαλλιά τους από την συμφορά που τους βρήκε. Που πήχαν τα γλυκά που με τόσο κόπο είχαν φτιάξει; Ποιος μπορεί να τα είχε κλέψει; Αυτά αναρωτιόταν συνεχώς και από τον καημό τους κάθε λίγο και λιγάκι ξεφυσούσαν με θυμό.

«Και τώρα τι θα κάνουμε;» έλεχαν μεταξύ τους, μα κανένας δεν ήξερε.

«Καλά Χριστούγεννα φίλοι μου! Να έχετε μία φανταστική και γλυκιά μέρα!!» τους ευχήθηκε κάποιος και όλοι κοίταζαν ψηλά στον ουρανό, απ'όπου ερχόταν η χαρούμενη αυτή φωνή.

«Οαουου!» ξεφώνισαν όλοι με μια φωνή.

«Δεν μπορεί να είναι αληθινό αυτό που βλέπουμε.

Μήπως ονειρευόμαστε;»

Αλλά όχι, δεν ονειρευόταν! Ένας μικρός ανθρωπάκος με καστανά μαλλιά και τεράστιο κεφάλι που είχε στην αγκαλιά του μία ροζουλί και παχουλή γάτα βρισκόταν ψηλά πάνω σε μία τεράστια ιπτάμενη χριστουγεννιάτικη μπάλα. Ο ανθρωπάκος αυτός ήταν αληθινός. Το ίδιο και η γάτα του. Αληθινή φυσικά ήταν και η ιπτάμενη κατακόκκινη μπάλα των Χριστουγέννων.

Με ένα σάλτο ο ανθρωπάκος με το τεράστιο κεφάλι προσχειώθηκε δίπλα στους εντυπωσιασμένους μάγεις και στις ενθουσιασμένες μαγείρισσες, που τον κοιτούσαν με το στόμα ανοιχτό και τα μάτια διάπλατα.

«Χαίρομαι πολύ που σας γνωρίζω κυρίες και κύριοι. Με λένε Γιαν, ντετέκτιβ Γιαν! Και είμαι εδώ μία μέρα, που κανονικά δεν θα έπρεπε να δουλεύω, συνήθως δεν δουλεύω τα Χριστούγεννα, για να σας βοηθήσω να βρείτε τον κλέφτη των γλυκών σας».

«Μα τι λέει αυτός; Πώς θα μπορούσε να μας βοηθήσει και πώς ξερει ότι κάποιος έκλεψε τα γλυκά μας; Μήπως αυτός και η γάτα του έκλεψαν τα γλυκά;» είπαν κάποιοι από τους μάγεις χεμάτοι καχυποψία.

«Α, σας παρακαλώ πολύ. Ήρθαμε
εδώ για να σας βοηθήσουμε. Δεν
ανεχόμαστε να μας λέτε κλέφτες» αυτή
τη φορά ήταν η παχουλή ροζ χατούλα
που μίλησε.

«Έχει δίκιο η Άζι, η πιο έξυπνη
γάτα του κόσμου όλου. Και τώρα θα
μας αφήσετε να ρίξουμε μια ματιά στα
σπίτια σας; Θα ξεκινήσουμε αμέσως
την έρευνα αν δεν σας πειράζει!» είπε
και ο ντετέκτιβ Γιαν.

Ο Γιαν έβγαλε από την τσέπη του έναν τεράστιο μεγεθυντικό φακό και εξέτασε με αυτό κάθε γωνιά των σπιτιών. Η Άζι, η χάτα του, έβγαλε πολλές φωτογραφίες με ένα μικροσκοπικό κινητό. Φωτογράφησε τις πιατέλες με τα ψυχουλάκια, αλλά και το ξύλινο πάτωμα με την χυμένη άχνη ζάχαρη και την σοκολάτα. Δευτερόλεπτα αργότερα είχαν τελειώσει και είχαν συλλέξει όλα τα στοιχεία που χρειαζόταν. Ο ντετέκτιβ Γιαν και η χάτα του Άζι ήταν οι καλύτεροι συνεργάτες!

Πέρασαν δύο ώρες. Οι μάγειρες και οι μαχείρισσες ξεκίνησαν να φτιάχνουν από την αρχή μελομακάρονα και κουραμπιέδες για να χιορτάσουν τα Χριστούγεννα με τις αγαπημένες τους γεύσεις και τα λατρεμένα τους γλυκίσματα. Η ιπτάμενη Χριστουγεννιάτικη κόκκινη μπάλα πέταξε ξανά πάνω από τα σπίτια τους και ο ντετέκτιβ Γιαν βρέθηκε ξαφνικά μπροστά τους.

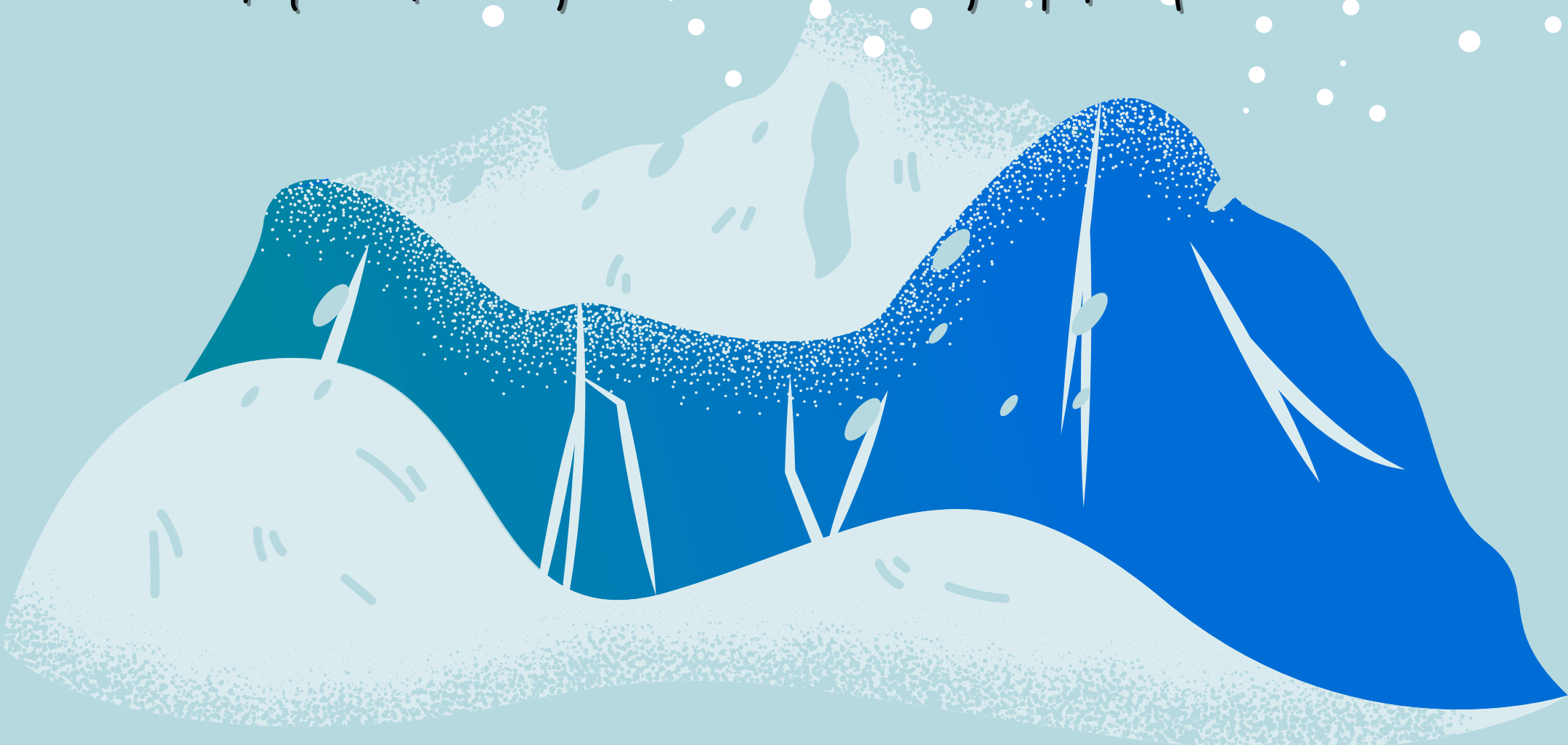

«Μάχειρες και μαχείρισσες σταματήστε πια να κλαίτε και να στεναχωριέστε για τα γλυκά που σας έκλεψαν. Σας έχω ευχάριστα νέα! Βρήκα τον κλέφτη των Χριστουγεννιάτικων γλυκών!» ανακοινώνει με καμάρι ο ντετέκτιβ.

«Ειι είμαι κι εχώ εδώ. Βοήθησα κι εχώ να βρεθεί ο κλέφτης!» λέει όλο παράπονο η Άζι, η πανέμορφη ροζ γατούλα.

«Ω συχνύμη Άζι. Η βοήθεια σου ήταν πολύτιμη» επανορθώνει ο ανθρωπάκος με το τεράστιο κεφάλι και η Άζι βολεύεται ευχαριστημένη στον δεξί του ώμο.

«Μην μας αφήνετε άλλο σε αχωνία. Πείτε μας! Ποιος είναι ο κλέφτης; Ποιος έκλεψε τους κουραμπιέδες και τα μελομακάρονα;» ρωτούν με αχωνία οι μάχειρες και οι μαχείρισσες και με ένα παλαμάκι του ντετέκτιβ Γιαν, μεταφέρονται με έναν τρόπο μαχικό σε ένα ψηλό χιονισμένο και πανέμορφο βουνό.

«Είναι πανέμορφα εδώ!» είπε με ενθουσιασμό ένας από τους μάγεις.

«Είναι πράγματι μαγικά» συμφώνησε ένας άλλος μάγεις και έσκυψε να πιάσει λίγο χιόνι.

«Μπρρρρ... Έχει όμως τσουχτερό κρύο», είπε και μία μαγείρισσα και αγκάλιασε τον εαυτό της με τα χέρια της για να ζεσταθεί.

«Κοιτάξτε εκεί!» τους λέει ο ντετέκτιβ Γιαν δείχνοντας με το δάχτυλο του κάπου πίσω τους. Γύρισαν όλοι μαζί και αυτό που είδαν... αυτό που είδαν ήταν τόσο περίεργο.

Ήταν αλλόκοτο!

Μία χιχάντια κατσαρόλα, σαν αυτή που έχουμε στην κουζίνα μας, ήταν αναποδοχυρισμένη και πάνω της είχε πέσει ένα βαρύ στρώμα χιονιού. Κάτω από την κατσαρόλα άρχισαν να εμφανίζονται κάτι μικροσκοπικά ανθρωπάκια που φορούσαν μαύρα στενά ρούχα, είχαν κατάμαυρα μαλλιά και κόκκινα χείλη. Φαινόταν όλα πολύ χαρούμενα και είχαν πέσει με τα μούτρα πάνω από ένα μικρό βουνάλακι με πολλά και διαφορετικά γλυκά. Τα δαχτυλάκια τους ήταν λερωμένα με σοκολάτα και άχνη ζάχαρη, ενώ τα ποδαράκια τους κολλούσαν από το μέλι και την τρούφα.

«Τι περίεργα πλάσματα που είναι!»
είπαν οι μάγισσες.

«Μοιάζουν με μικρά
ανθρωπάκια, όμως δεν είναι
άνθρωποι» είπε ο ντετέκτιβ Γιαν.

«Είναι καλικάντζαροι!»
ανακοίνωσε η Άζι.

«Όλο τον χρόνο ζουν εδώ πάνω
σε αυτό το βουνό μέσα σε μία
κατσαρόλα και κοιμούνται πολύ
βαθιά» συνέχισε ο ντετέκτιβ.

«Τα Χριστούγεννα όμως
τριχυρνάνε σε πόλεις και χωριά και
κλέβουν φαγητά. Η αδυναμία τους
φυσικά είναι τα γλυκά!» συμπλήρωσε
η χατούλα.

«Ωστε αυτοί έκλεψαν τα Χριστουγεννιάτικα γλυκά!», είπε μία από τις μαγείρισσες με θυμό.

«Πάμε να τα πάρουμε πίσω», είπε αποφασίστηκε ένας από τους μάγεις.

«Περιμένετε!» πρόσταξε ο ντετέκτιβ Γιαν. «Δεν βλέπεται πόσο πεινασμένα είναι; Δείτε πόσο χαρούμενα τους έκαναν τα γλυκά σας...»

Οι μάγεις και οι μαγείρισσες κοίταξαν τα μικρά καλικαντζαράκια και πράγματι είδαν την χαρά και την ευτυχία στα μάτια τους.

«Ας αφήσουμε τους καλικάντζαρους να χαρούν την
μαγεία των Χριστουγέννων. Ας τους συγχωρέσουμε
γιατί σήμερα είναι Χριστούγεννα και οι καρδιές
μας είναι πλημμυρισμένες από αγάπη. Δεν ήταν
καθόλου σωστό να κλέψουν τα γλυκά. Ήταν λάθος
τους! Και γι'αυτό θα κάνω μαζί τους μία πολύ
σοβαρή κουβέντα. Αύριο κιόλας! Σήμερα όμως ας
τους αφήσουμε να απολαύσουν αυτή την μεγάλη
γιορτή, την γιορτή της αγάπης, τα Χριστούγεννα!»

Όλοι συμφώνησαν με τον ντετέκτιβ Γιαν
και σχημάτισαν με τα σώματά τους μία μεγάλη
ζέστη αγκαλιά. Όλοι χαμογελούσαν γεμάτοι ευτυχία!

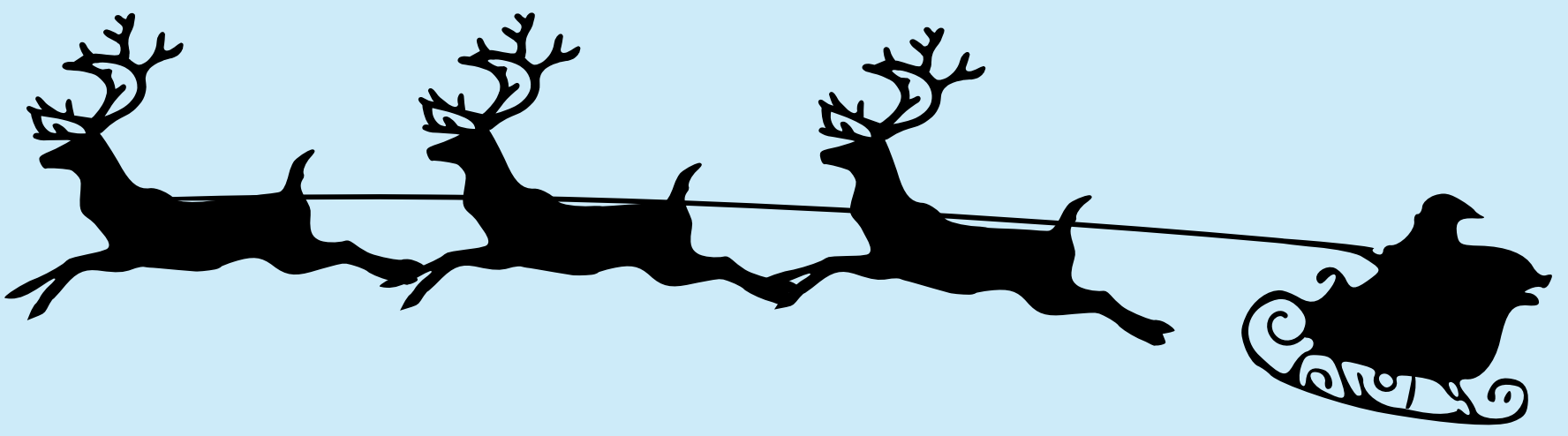

Πίσω στο χωριό το μικρό χατάκι με την στραβή
μυτούλα που ζούσε κάτω από ένα χαρτόκουτο
και κρύωνε από το χιόνι και την παχωνιά, είχε
βρει έναν νέο φιλαράκο. Ο ηλικιωμένος άντρας
με τα μακριά άσπρα χένια, που έμοιαζε πολύ με
τον Άγιο Βασίλη, χαμογέλασε στο μικρό
βρεχμένο χατάκι και το πήρε τρυφερά στην
αγκαλιά του προστατεύοντάς το από το κρύο.

«Πάμε σπίτι μικρούλη!» του είπε και το
χατάκι χουρχούρισε ευτυχισμένο στην αγκαλιά
του ηλικιωμένου άντρα.

Και έζησαν αυτοί τα πιο γλυκά
Χριστούγεννα και εμείς ακόμη πιο γλυκά και
παραμυθένια...

Καγαρί Αριστοειφέννα!

